

čtvrtletník ASC DUKLA a TJ Dukla Praha

2/2015

dukla sport

Bauer po snové rozlučce hledal múzu

Osmnáct let na světových stupních, od stříbra na juniorském šampionátu v Canmore po stejný kov na letošním mistrovství světa ve Falunu. Lukáš Bauer prokázal parádní výdrž ve světové špičce, v 37 letech ale začal řešit dilema, co dál. „Snad přijde múza a řekne mi: Touhle cestou se vydej,“ hlásil po zimě s úsměvem. Nakonec se rozhodl v bílé stopě pokračovat, především v roli „hrajícího kapitána“ svého lafařského týmu Pioneer Investments.

Lýžař z Božího Daru na světové šampionáty dospělých jezdí už od roku 1997 a dokázal v různých fázích kariéry reagovat na svůj zdravotní stav i výkonnost tak, aby naplnil své cíle. Minulá zima toho byla parádním důkazem. Dvakrát byl během sezony nemocný, vynechal své oblíbené Tour de Ski a směrem k MS všechny síly upnul k závěrečnému maratonu.

Dokonce i ze štafety se omluvil s vědomím, že mu to v případě neúspěchu můžou omlátit o hlavu. Jenže možná právě ušetřené síly mu v dramatické koncovce padesátky klasicky s hromadným startem pomohly ke stupňům vítězů. Víc sil měl ve finiši jen norský fenomén Petter Northug.

„Byl to můj poslední závod na mistrovství světa. Může se samozřejmě stát, že to za dva roky poruším, ale myslím, že ne,“ ohlásil ihned po šampionátu Bauer, jenž se po dlouhých letech pod vedením Miroslava Petráska poslední čtyři roky připravoval

ve spolupráci s německým koučem Janem Neuberem.

Bauerův život ale není jen lyžování. S manželkou Kateřinou, bývalou lyžařskou reprezentantkou, má syna Matyáše a dceru Anetu, kteří by ho rádi viděli častěji doma také přes zimu, v plánu má navíc po bakalářském titulu v ekonomickém směru vystudovat i na inženýra.

A tak Bauer celé jaro strávil debatami a úvahami nad svou sportovní budoucností. „Procházím takovými sinusoidami. Jednu chvíli jsem úplně nadšený, že jo, a pak mě zase vůbec neláká tam strkat hlavu,“ přiznával.

Jenže závodnické srdce, zdá se, vítězí. S vědomím, že týden co týden úspěšně objíždět zastávky Světového poháru už není v jeho silách, by se chtěl soustředit na dva vrcholy.

Vedle Tour de Ski, kterou již dvakrát dokázal vyhrát, také zastávka Světového poháru v Novém Městě na Moravě, kam se distanční závody vrací po čtyřech letech, konkrétně pro muže 15 km volně a štafeta. „Nechci na závody jezdit jen proto, abych jezdil, ale abych tam měl nějaké výsledky. A ještě se mi ta kapitola nechce uzavřít,“ vysvětloval.

Text: Michal Osoba
Foto: Ivana Roháčková

Největší úspěchy

Zimní olympiáda

2006 stříbro 15 km klasicky
2010 bronz 15 km volně
2010 bronz štafeta 4x 10 km

Mistrovství světa

2009 stříbro 15 km klasicky
2015 stříbro 50 km klasicky

Světový pohár

vítěz 2007/2008
vítěz Tour de Ski 2007/2008
a 2009/2010

čtvrtletník
Armádního sportovního centra DUKLA
a Tělovýchovné jednoty Dukla Praha

ročník 10 / číslo 2 / 2015

Vydavatel
Armádní sportovní centrum DUKLA
Pod Juliskou 1, 160 00 Praha 6
IČO: 60162694
www.duklasport.cz
www.facebook.com/AscDukla

Adresa redakce
Pod Juliskou 1, 160 00 Praha 6
Telefon: 973 203 840
Fax: 973 203 913
E-mail: redakceduklasport@seznam.cz

Šéfredaktor
plk. Jaroslav Prišćák
Telefon: 973 203 801
E-mail: priscakj@seznam.cz

Zástupce šéfredaktora
Ivana Roháčková
Telefon: 724 520 524
E-mail: rohi@seznam.cz

Redakční rada
Karel Felt
Jaroslav Pešta
Ivana Roháčková
Jiří Šimice

Grafická úprava, zlom a korekce fotografií
Andrea Bělohávková (OPP VHÚ)

Jazyková úprava
Jaroslav Pajer (OPP VHÚ)

Tisková příprava a tisk
EUROPRINT, a. s.

Evidenční číslo: MK ČR E 18249

Číslo 2 / 2015 vyšlo: 29. 6. 2015

V jednotkách ozbrojených sil
rozšiřuje ASC DUKLA
Publikované materiály nelze rozšiřovat
bez souhlasu vydavatele
Redakci nevyžádané materiály se nevracejí
NEPRODEJNÉ

Foto na obálce: Ivana Roháčková

Primátorky znovu ovládla favorizovaná osmiveslice Dukly, atleti Dukly se výborně představili na Memoriálu Odložila, ministr Stropnický ocenil nejúspěšnější sportovce Dukly zimní sezony – to byly upoutávky internetových článků posledních dnů.

Těší mne, že se o nás ví a píše v dobrém. Také mě těší, že jsou sportovci Armádního sportovního centra DUKLA vidět i na akcích, které souvisí s armádou, nebo na akcích pořádaných pro děti a mládež. To všechno totiž přispívá k dobrému jménu Dukly. Víím to já, ví to zaměstnanci ASC DUKLA a ví to všichni naši armádní sportovci.

Hezky to řekl sjezdař Ondřej Bank, když za všechny oceněné sportovce ve své děkované řeči vyzdvihl podmínky, které MO pro armádní sportovce vytváří. Řekl také, že doufá, že se dá na armádní sportovce dívat, a že věří, že sportovci Dukly dělají lidem radost. A v to doufám i já.

2/15

reportáže
rozhovory
z oddílů
z historie
osobnosti
aktuality
výsledky

Jaroslav Prišćák

2 Stropnický: Armáda a sport k sobě patří

4 Zlatý hattrick završili v Račicích

6 Stříbro Synka naštvalo

8 Čtyřikrát ve finále

8 Hilgertová sahala po medaili

10 Pohádkové jaro Járy Kulhavého

12 Vítězný návrat Hejnové

13 Atleti Dukly pátí v Evropě

14 Memoriál přinesl Špotákové lepší spánek

16 Neporazitelnost osmy Dukly trvá už 36 let

18 Kanoista Fuksa prvním českým medailistou Evropských her

20 Socha Masopusta má opět bronzový míč

21 Vzdušné show na kbelském nebi

22 Svoboda i Kuf věří v letní šťastný návrat

24 Dvojitý triumf v SP a kvátraplac do Ria

26 Samková předala korunu Strachové, hada Ledecké

27 Saudkovi dukláci v parlamentu

28 Konec čekání! Dukla je volejbalovým mistrem

30 Jubilanti armádního sportu

31 Duklu má v srdci

32 Termínovka

32 Medaile, rekordy a tituly

obsah

18

V úterý 9. června přijal ministr obrany Martin Stropnický úspěšné reprezentanty ASC DUKLA, kteří v zimní sezoně vybojovali medaile či finálová umístění na mistrovství světa, halovém mistrovství Evropy, světové univerziádě či armádním mistrovství světa. Společně s patnácti sportovci byli pozváni i jejich osobní trenéři a čtyři šéftrenéři armádních oddílů.

STROPNICKÝ: ARMÁDA a SPORT k sobě patří

Ministr Stropnický na již tradičním setkání se sportovci, na něž se prý hodně těšil, zvolil stylové oblečení: pod sako si oblékl tričko s logem Dukly Praha, což se pozvaným velmi líbilo.

„Sport je oblast, kterou vám závidím. Má nastavená pravidla, má nějaký řád, jen občas někdo ukročí vedle. Ve sportu se vše, co si kdo oddře, natrénuje, vyhraje, odstresuje a odvíteží sám nad sebou, nakonec zúročí a projeví. Gratuluji vám za všechny dosažené výsledky, medaile všech barev, některým z vás i za zvládnutí složité situace po hrozivě vypadajícím pádu,“ složil poklonu ministr všem přítomným sportovcům a za zvládnutí zranění zvláště sjezdáři Ondrovi Bankovi.

„Armáda a sport k sobě patří. To je fráze, ale pravdivá. Jste vzorem a příkladem k následování, přinášíte radost, euforii, nutíte ke skákání, mávání, skandování, zpívání hymny. Jste ale i vzorem jak umět prohrávat, zdravě se naštvat, překonávat překážky. Přeji vám hlavně hodně zdraví, to je pro vaše skákání, běhání, házení, sjíždění, veslování, střílení to nejdůležitější,“ popřál ministr Stropnický v závěru svého proslovu, než přešel k osobní gratulaci a poděkování.

Děkovné listy za vynikající sportovní výsledky převzali: snowboardistky mistryně světa Ester Ledecká a šestá z MS Eva Samková, vicemistr světa v běhu na lyžích Lukáš Bauer, sedmý ve sjezdu lyžař Ondřej Bank, atletičtí mistři Evropy z haly čtvrtkař praporčík Pavel Maslák a běžec praporčík Jakub Holuša, bronzový koulař Ladislav Prášil a ze čtvrtkařské štafety Patrik Šorm a Daniel Němeček, finalisté čtvrtkařka Zuzana Hejnová a výškař Jaroslav Bába, stříbrný a bronzový medailista z mistrovství Evropy v týmech ve střelbě na běžící terč Miroslav Januš, akademická mistryně světa ve skikrosu Nikol Kučerová a armádní mistr světa běžec na lyžích praporčík Martin Jakš. Věčný dar obdržel stříbrný z mistrovství světa v para-ski Petr Chládek. Všem sportovcům poblahopřáli také další hosté ceremoniálu, náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Josef Bečvář, náměstci ministra obrany a další.

Za všechny armádní sportovce poděkoval za podporu a podmínky Ministerstvu obrany i armádě alpský lyžař Ondřej Bank a ještě dodal: „Doufám, že se dá na sportovce Dukly dívat a že děláme lidem radost.“

1

V průběhu zimní sezony roku 2015 získali armádní sportovci celkem 15 medailí (5 zlatých, 5 stříbrných, 5 bronzových) a 26 titulů mistra ČR. Atleti vytvořili na HME dva české rekordy a Ester Ledecká vybojovala konečné 2. a 3. místo ve Světovém poháru ve snowboardingu.

2

- 1/ **Ministr Stropnický přivítal sportovce Dukly stylově, pod sako si oblékl dres s logem Dukly Praha.**
- 2/ **Za sportovce poděkoval alpský lyžař Ondřej Bank**
- 3/ **Ministrovo blahopřání Ester Ledecké**
- 4/ **Ministr Stropnický gratuluje prap. Pavlu Maslákovi**

Text a foto: Ivana Roháčková

3

4

ZLATÝ HATTRICK završili v Račicích

Potřetí zlatí! Český čtyřkajak nemá v Evropě konkurenci, svůj vítězný hattrick na olympijské kilometrové distanci stvrdilo kvarteto Daniel Havel, Lukáš Trefil, Josef Dostál, Jan Štěrba na domácí půdě v Račicích.

Havel se Štěrbou na kanále, který důvěrně znají, vybojovali hned dvě medaile, bronz brali na stejné trati v deblkajaku. Českou sbírku završil zlatem na neolympijské pětisetmetrové trati kanoista Martin Fuksa, i pro něj to byl třetí triumf na ME za sebou.

Partáci z bronzového olympijského čtyřkajaku si na velkých akcích drží úctyhodnou bilanci. Pokaždé skončili na stupních vítězů, druzí byli jen na předloňském mistrovství světa v Duisburgu a třetí na londýnské olympiádě. Jinak samá vítězství včetně těch na evropských šampionátech v Montemor-o-Velhu 2013 a Brandenburg 2014.

A výsledky úřadujících mistrů světa se odrážejí i na jejich sebedůvěře. „Už na třístovce jsem věděl, že vyhrájeme. Soupeři byli rychlí, ale věděl jsem, že to šlape, krásně odjíždíme a že na to budeme mít,“ prohlásil nejmladší a nejvyšší člen posádky Dostál. Druzí Portugalci zaostali za českou posádkou o 872 tisícín.

Jsou Češi k neporažení, pokud zajedou své maximum? „Když sedne jízda Portugalcům nebo Španělům, jedou s námi. Chce to zůstat na zemi, ale když nám to sedne,

jedeme o medaili i o zlato, což jsme během tří let dokázali,“ pochvaloval si Trefil poté, co s kolegy z posádky zkroutil kompletní osazenstvo stupňů vítězů šampaňským.

Diváci pátým motorem

Nejčerstvější přírůstek do medailové sbírky čtyřkajaku měl speciální příchut, při zlaté jízdě je z tribuny hnal zhruba patnáct set fanoušků. „Bylo parádní jet tady v Račicích před rodiči a našimi fanoušky, to je fantastické,“ pochvaloval si nejkoušenější člen posádky Štěrba.

„Atmosféra byla špičková, hnala nás vpřed. Diváci byli pátým motorem,“ chválil i háček posádky Havel, jenž se Štěrbou získal už o den dříve bronz na deblkajaku, který je pro oba spíše doplňkovou disciplínou.

Evropskou medaili na deblkajaku získali po dvou letech, úspěch slavila jejich strategie, kdy se dopředu propracovali ve druhé polovině závodu. „Jinak to nejde. Daneš ví, že už mám svá léta, tak mě nemůže uvařit v první půlce,“ usmíval se třiatřicetiletý Štěrba.

1

Větší šance se přitom dávali Dostálovi na singlkajaku, na němž získal vloni v Moskvě světový titul. I v Račicích se loučil se závody vítězstvím, jenže pouze ve finále B. „Tím jsem si spravil náladu, jelo se mi dobře. Na čtyřce jsem pak věděl, že kluky podržím a budu to hnát do finále,“ pochvaloval si Dostál.

Vrcholem sezony pro všechny rychlostní kanoisty bude srpnové mistrovství světa v Miláně, kde se bude bojovat i o olympijské místenky pro Rio de Janeiro. „Rádi bychom v Miláně předvedli něco podobného,“ neskryval Dostál.]

Text: Michal Osoba
Foto: Ivana Roháčková

2

- 1/ Čtyřkajak Daniel Havel, Lukáš Trefil, Josef Dostál a Jan Štěrba
- 2/ K2 Jan Štěrba a Daniel Havel
- 3/ C2 Filip Dvořák a Jaroslav Radoň

Zlatý Fuksa: Nejdřív jsem si nadával

Rozhodně se nenudil. Martin Fuksa v Račicích na singlkanoi absolvoval závody hned na třech distancích a s nabitým programem se popasoval skvěle. Na olympijských tratích 200 a 1 000 metrů ho od medaile dělily na čtvrtém místě setiny, na pětistovce si ale třetí rok po sobě dojel pro evropské zlato.

Po sobotním kilometru jste byl malinko rozmrzelý, zlatá pětistovka vám jistě výrazně zvedla náladu...

Čtvrté místo na kilometru nebyl neúspěch, byl jsem v kontaktu, což je pro mě důležité, ale s medailí na krku by to bylo samozřejmě mnohem lepší. Zlato je paráda, spravil jsem si chuť, pětistovka je moje oblíbená trať.

Cítil jste v závěru podporu fanoušků na tribuně?

Vždycky ve finiši tribuny vnímám, ale tady jsem diváky ani neslyšel, což bylo asi tím, jak jsem byl v pytlí...

Po finále kilometru jste byl hodně zničený, kvůli nevolnosti jste sotva mluvil...

Bylo mi asi nejhůř, co kdy po závodu. Strašně jsem se vydal...

Dovedl jste si v ten moment představit, že vás v Račicích čekají ještě dvě finále?

Samozřejmě jsem si za to nadával. Vždycky, když dojezu kilometr a mám toho dost, tak si říkám, že já blbec jedu ještě dvě další tratě, ať to příště nechám někomu jinému, ale já jsem hrozně hamižnej.

Jak se vám povedlo na neděli zregenerovat?

Dal jsem si masáž, vyjel se, naštěstí mi dodala sílu povedená rozjízdka na dvoustovce. Ale večer jsem byl strašně unavený, podíval jsem se na třetinu a půl zápasu mistrovství světa v hokeji a šel spát. Říkal jsem si, že už jsem asi starší, jak mi bylo před šampionátem dvaadvacet.

Máte v plánu podobný trojboj i na mistrovství světa v Miláně, kde se pojede o olympiádu?

Určitě ne. Kilometr, možná k tomu dvoustovka, ale ještě uvidíme.]

3

Stříbro Synka NAŠTVALO

1

Z evropského šampionátu v Poznani se skifař Ondřej Synek místo zlatého hattricku vracel se stříbrnou medailí. Překvapivá porážka s chorvatským nováčkem Damirem Martinem ho ale motivovala k další dřině. Ve finále byli Jakub Podrazil s Lukášem Helešicem na dvojce bez kormidelníka a Michal Plocek s Davidem Jirkou na dvojskifu.

2

Dlouhých šest let neprohrál Ondřej Synek s nikým jiným než s Novozélandanem Mahém Drysdalem. Naposledy na mistrovství světa 2009 v polské Poznani se před něj vešel ještě britský rival Alan Campbell. A na stejném místě série také skončila.

Na mistrovství Evropy, kde Synek obhájil svá dvě zlata z předchozích dvou let, prohrál s šestadvacetiletým Chorvatem Damirem Martinem. Dvojnásobný mistr světa a stříbrný olympijský medailista na párové čtyřce ho porazil i v semifinále.

„Damir byl dnes příliš rychlý. Nebyl jsem ve své obvyklé formě. Nejdůležitější je mistrovství světa,“ prohlásil Synek po závodě.

Synek byl na prvním mezičase čtvrtý, postupně se sunul dopředu, ale Martina už předjet nestačil. Navíc musel hlídat stříbrnou pozici před dotírajícím Norem Olafem Tuftem. Ten nakonec skončil za Čechem třetí o dvě desetiny sekundy.

„Od začátku sezony to není ono. Nemůžu se do toho pořádně dostat, chybí mi jiskra, a to se projevilo i dnes. V závěru jsem byl tuhý a asi i zlomený. Není to ono, co jsem jezdil poslední roky. Budu muset přitlačit,“ líčil Synek.

Šampionát v Poznani mu příliš nesešlo. Kanál s velkými vlnami nemá moc rád.

Chorvatského soupeře zvýhodnil povítr a navíc trojnásobnému mistrovi světa u našich severních sousedů nechutná, vadí mu, že je ve zdejší kuchyni příliš kopru.

„Já jsem v Polsku měl nechuť ke všemu. Nebavilo mě to, možná se to na tom podepsalo, táhlo se to v tom duchu,“ hodnotil Synek s odstupem. „Po Evropě jsem byl naštvaný. Jel jsem tam blbě, nebylo to podle mých představ. Nějak se mi nezavádilo s potěšením. Potřeboval jsem asi dostat na zadek, abych se namotivoval, což si myslím, že splnilo účel dobře.“

Závod v Poznani Synkovi nevyšel ani technicky a ukázalo se, že chyboval také v nastavení své nové lodi.

„Blbě jsem si ji nastavil,“ vysvětloval Synek. „Sice jsem si to přeměřoval, ale každý

milimetr je znát. Pak se mi i blbě vyndávala vesla z vody. Předělal jsem to a byla to úleva. V Poznani mi hrozně vytuhla obě předloktí. Asi to bylo i tím.“

Týden po mistrovství Evropy Synek vynechal start na Primátorkách a místo toho se vrhnul do tréninku. Možnost k nápravě se mu rýsovala už v polovině června, kdy ho čekal závod Světového poháru v italském Varese, za účasti Martina a také dalších борců mezinárodní špičky – Mahého Drysdalea z Nového Zélandu, Kubance Ángela Fourniera Rodrigueze nebo Brita Alana Campbella.

„Teď už je to mnohem lepší. Trénink odpovídal tomu, že jsem všechno dělal s větším úsilím. Něco jsme vylepšili i na technice, cítím se docela dobře,“ hlásil Synek před odjezdem do Varese.

3

4

5

6

- 1/ Ondřej Synek skončil druhý
- 2/ Jakub Podrazil s Lukášem Helešicem obsadili skvělé 4. místo
- 3/ Michal Plocek a David Jirka skončili šestí
- 4/ Čtyřka bez kormidelníka lehkých vah Michael Humpolec, Jiří Kopáč, Miroslav Vraštil ml., Jan Hájek (zprava) vyjela sedmé místo
- 5/ Finále B vyhráli na dvojskifu lehkých vah bratři Vetešníkoví
- 6/ Ondřej Synek (vlevo) na stříbrném stupínku. Uprostřed zlatý Damir Martin z Chorvatska, vpravo bronzový Olaf Tuft z Norska

Na mistrovství Evropy v Poznani se mezi šest finálových lodí vešly ještě dvě armádní posádky. Nově složená dvojka bez kormidelníka Jakub Podrazil, Lukáš Helešic skončila čtvrtá, když jí situaci komplikoval televizní člun ve vedlejší dráze.

„S umístěním jsem spokojený, i když jsme určitě mohli jet o něco líp. Měli jsme dost sil, ale jak nám vlny od televizního člunu rozhodily loď, nemohli jsme se dostat zpět do původní rychlosti,“ uvedl Podrazil. „Nechci se však na to vymlouvat. Pro nás jako posádku je to na začátek sezony dobrý výchozí výsledek.“

„Pro mě je výsledek krásným překvapením,“ přiznal Lukáš Helešic. „Nemáme toho spolu moc natrénováno, jezdíme spolu vlastní chvíli. Trápily nás nemoci, oba jsme

maturovali, ale kolik tréninkových dní nám scházelo do medaile, nedokážu říct, to uvidíme na dalších závodech. Teď už do toho jdeme naplno. Určitě se chceme dostat na mistrovství světa a odtamtud se třeba kvalifikujeme i na olympiádu.“

Stejný cíl má další nová posádka. Michal Plocek a David Jirka se letos sešli na dvojskifu a z úvodního závodu Světového poháru na Bledu hned přivezli třetí místo. V Poznani splnili cíl dostat se do finále, kde skončili šestí.

„V poli dvojskifů je osm nebo možná dvanact vyrovnaných lodí. Bohužel na začátku finále nám soupeři odjeli a my jsme se je marně snažili dohnat,“ líčil Jirka. „Rozjíždka ani semifinále nebyly zadarmo, dneska nám trochu chyběly síly. Cíl jsme si však splnili už

účastí ve finále, jsme spokojeni. Vždyť jsme byli tři vteřiny od medaile! Dvě lodě z áčka jsme v rozjíždce nebo v semifinále porazili a není se za co stydět.“

I přesto, že posádka dojela ve finále poslední, byl spokojený i Jirkův parťák Michal Plocek, juniorský mistr světa na skifu.

„Chtěli jsme to zajet co nejlíp, ale holt jsme měli asi špatný den. V každém závodě je někdo, kdo musí přijet na chvostu. Dneska jsme to byli my, příště to může být někdo jiný, třeba i Noři, kteří jsou docela hvězdná posádka a kterých jsme se drželi. Do mistrovství světa máme ještě příležitost to vylepšit,“ plánuje Plocek. |

Text: Rudolf Vojtěch
Foto: Ivana Roháčková

Čtyřikrát ve finále

O jedinou českou individuální medaili z mistrovství Evropy ve vodním slalomu se v Německu postarala bronzová kajakářka Kateřina Kudějová. Z dukláckých závodníků k ní měla blízko kajakářka Štěpánka Hilgertová, ale nakonec se musela spokojit s osmou příčkou. Cestu do finále našly i další tři lodě Dukly Brandýs nad Labem, ale na přední umístění cestu nenašly. Určitou náplastí na vystoupení bez medailového ocenění v soutěžích jednotlivců byla tři stříbra hlídek, na nichž se nemalou měrou podíleli i reprezentanti Dukly.

Plné absolutorium zasluhuje 47letá kajakářka Štěpánka Hilgertová. Z kvalifikace i po vydařené semifinálové jízdě si zajistila účast v elitní desítce a také ve finále si dlouho držela medailové ambice. Zradila ji až v závěru zatočená trať a když se vyhýbala tyčce, přišel eskymák.

Do finále postoupil i Michal Jáně, ale v souboji s nejlepšími kanoisty skončil devátý, stejně jako Monika Jančová. Desátou příčku pak obsadila deblkanoe Kašpar,

Šindler. „Nejeli vyloženě špatně, ale na trati posbírali několik drobných chybiček,“ viděl jejich vystoupení Jaroslav Volf, nedávný vynikající slalomář.

V semifinále pak skončil kanoista Tomáš Rak (celkově sedmnáctý) a deblkanoisté Karlovský, Jáně (celkově devatenáctí). „Až do předposlední branky předvedli dobrý výkon, ale závěr jim nevyšel,“ dodal šéftrenér Jaroslav Volf.

- 1/ Tomáš Rak
- 2/ Monika Jančová
- 3/ Kašpar a Šindler
- 4/ Karlovský a Michal Jáně

Hilgertová sahala po medaili

Legendární kajakářka Štěpánka Hilgertová byla na šampionátu příjemně překvapena zjištěním, že stále může bojovat o nejvyšší příčky. Platí to na všechny další letošní závody, včetně zářijového mistrovství světa v Londýně.

Jak hodnotíte vstup do letošní sezony?

Nebyl vůbec jednoduchý. V našich už tradičních čtyřech kvalifikačních závodech se rozhoduje o složení reprezentačního týmu a přitom do dvou závěrečných jízd jsem málem nepostoupila, neboť po jednom

z tréninků jsem si při vystupování z lodě hloupostí zranila rameno. Rukou jsem potom nezvedla ani hrnek s čajem, takže mně hrozilo vyřazení a tím vlastně i konec sezony ještě dříve, než začala. Nic podobného jsem nikdy nezažila, a proto když se mi podařilo

ve stále se lepšící domácí konkurenci obsadit v konečném účtu třetí příčku, prožívala jsem obrovskou úlevu.

S jakými představami jste už o dva týdny později odjížděla na mistrovství Evropy?

Markkleeberg není od českých hranic daleko a tamější trať se mi líbí. Zraněné rameno jsem léčila klidem, takže chyběl čas na trénink. A tak přestože už v kvalifikaci nebylo všechno optimální a rameno jsem podvědomě stále cítila, tak jsem tím ošidným sítím prošla. Postup mě posílil hlavně psychicky, do semifinálové jízdě jsem vstupovala bez tlaku, v psychické pohodě. Přitom semifinále považuji vždy jako klíčové,

neboť kdo nenajde cestu do finále, tak jakoby se šampionátu nezúčastnil. A mně se podařil i druhý krok, patřila jsem do TOP 10. Škoda, že stejně dobrý pocit z finálové jízdě mně pokazila chyba až v samotném závěru, která nadějnou šanci na přední umístění srazila až na osmou pozici.

Co vám mistrovství Evropy prozradilo?

Loni špičkové kajakářky se zase představily v zářivém světle. Zato já, navíc při zdravotních komplikacích a tím i ochuzené přípravě, jsem sama sebe překvapila, že zase mohu bojovat o medaile, i když visí dost vysoko. Víím o některých menších chybách, které jsem schopna odstranit.

Text: Jaroslav Pešta
Foto: Ivana Roháčková

V polovině září je na programu mistrovství světa v Londýně. Bude zároveň i rozhodující kvalifikací na olympijské hry?

Ne, bude pouze vrcholnou událostí letošního roku. Body z tohoto šampionátu sehraji sice ve snaze o letenky do Ria určitou roli, ale o účasti na olympijských hrách se bude rozhodovat ještě v několika dalších závodech, včetně mistrovství Evropy v roce 2016. Cesta do Ria je velice složitá a nesmírně komplikovaná. Jisté už dnes je pouze to, že o jediné místo v každé disciplíně bude v českém týmu velký boj.

POHÁDKOVÉ JARO

Járy Kulhavého

Výborný vstup do sezony se vydařil dukláckému bikerovi Jaroslavu Kulhavému. Ještě v březnu spolu se Švýcarem Christophem Sauserem ovládli v JAR největší a nejprestižnější etapový závod Cape Epic. V květnu pak získal poslední titul, který mu z velkých soutěží chyběl – v německém Singenu se stal mistrem Evropy v maratonu. Krátce na to famózním způsobem dominoval v úvodním podniku Světového poháru v Novém Městě na Moravě.

V Singenu se Jára Kulhavý pohyboval od začátku závodu na 98 kilometrů v popředí vytrvaleckého pelotonu a byl členem skupinky, která se soupeřům vzdálila. Nakonec zůstal v čele s domácím bikerem Saschou Weberem. Ten se celý závod vezl v závětrí a šetřil síly na závěr, ale nebylo mu to nic platné. V posledním stoupání olympijský vítěz v cross country z Londýna nastoupil a jasně vyhrál.

„Jelo se mi v pohodě, celý závod jsem situaci kontroloval. Weber jel relativně dobrý závod, ale bylo cítit, že na to nemá. Říkal mi, ať ho dovezu co nejdál. V posledním kopci jsem ho raději utrl, aby náhodou něco nezkusil,“ popsal Jára průběh závodu. „Tehle titul mi chyběl, byť už jsem v maratonu vyhrál i mistrovství světa. Sešla se tam dobrá konkurence, prakticky všichni solidní maratonci z Evropy, takže to pro mě byl dobrý výsledek a vážím si ho.“

Pražské defekty

Jinak byla trať pro Kulhavého poměrně nudná, ale sedla mu. „Rychlá s krátkými kopci, byl to takový tempařský závod, kde se mohlo taktizovat, a výhodou bylo jet ve skupině. Trochu mě překvapilo, že mě nechali odjet, a tak se to rozhodlo na výkonnost...“ konstatoval čerstvý evropský šampion v maratonu.

Pak už všechno směřovalo k Novému Městě, ale tomu předcházely dvě pražské zastávky. První byl kvalitně obsazený druhý díl Strabag Českého poháru horských kol XCO v Řepích. Kulhavý výborně odstartoval, vybudoval si náskok, ale pak jej postihly technické problémy takového rázu, že mu při průjezdu do pátého kola museli mechanici utáhnout přední kolo a zadní vyměnit. K tomu se přidaly problémy

s prasklou tretrou, kterou v úvodu dalšího okruhu vyměnil, a pak začal velkou stíhací jízdu.

Rozjel se k velkému výkonu, v závěru do slova letěl a za kolegou z Dukly Ondřejem Cinkem zaostal o pouhých jedenáct sekund. „Spokojený pochopitelně nejsem, ale není to kvůli výsledku. Tři čtvrtiny závodu jsem si to sjižděl a vítězství nebylo daleko. Když jsem ale utrl tretru, tak jsem myslel, že je konec. Pak jsem se ale cítil hodně dobře, zmáčknu se a Ondru skoro dojel,“ vykládal, a to ještě nevěděl, co ho potká o dva dny později na Pražských schodech.

Populární exhibiční závod na Malé Straně a Hradčanech, při němž bikeři sjiždějí po 128 zámeckých schodech, vypadal dlouho na velký souboj mezi Kristianem Hynkem a Jaroslavem Kulhavým. Oba jezdili osamocené vepředu od třetího kola, ale pak Járovi selhal řetěz. Jednou se mu ho podařilo rychle nasadit, podruhé již ne, a tím pro něj jízda skončila. „Schody jsou specifické. Škoda, 45 minut jsem jel vepředu a mohlo to být zajímavé až do konce. Pro diváky to asi trochu ztratilo náboj, ale taková je cyklistika,“ zhodnotil závod Kulhavý.

Famózní triumf na Vysočině

Na Vysočině pak všechny trable pomínil, jako by si je vybral v Praze... Poprvé v sezoně se na startu sešla „svatá trojice“ – kromě Kulhavého i Nino Schurter ze Švýcarska a Julien Absalon z Francie. A právě tito jezdci si to rozdali o vítězství. V prvním kole udával tempo hlavně Schurter, ale Kulhavý s ním držel krok a při nájezdu do druhého kola již tato dvojice měla k dobru 25 vteřin na Absalona s Vogelem.

Během dalšího kola zvýšili dva nejlepší náskok na půl minuty a soupeři už vlastně bojovali jen o třetí místo. Kulhavý se Schurterem si nic nedarovali – jako by se opakoval jejich souboj z olympijského Londýna. Jeli prakticky neustále v těsném závěsu a skoro nechybovali. Jejich náskok neustále narůstal a při nájezdu do závěrečného kola byl přes minutu.

V předposledním kopci Jára trochu zaváhal, ale bleskově minimální ztrátu zlikvidoval. Naopak v následném stoupání nastoupil velmi razantně a bleskově měl k dobru několik desítek metrů. Švýcar ani příliš velký odpor nekladl, rychle pochopil, kdo je na trati pánem. Nakonec olympijský vítěz projel cílem před Schurterem s náskokem 24 vteřin, třetí Absalon ztratil 1:16.

„Nečekal jsem, že to bude tak snadné a že by to mohlo vyjít na vítězství. Poslední týden sice signalizoval dobrou formu, ale porovnání se světovou špičkou jsem neměl. Pro mě to byl samozřejmě perfektní závod. Zbytečně jsem neriskoval. Abych se přiznal, trochu už jsem zapomínal závodit. Když jsme s Ninem odjeli, byl jsem vnitřně rád za druhé místo, ale v závěru jsem to pochopitelně zkusal,“ přiznal Kulhavý.

Triumf před narvanou Vysočina arénou si pochopitelně užíval plnými douškami. „Jsem za vítězství moc rád! Na tenhle start jsem se připravoval de facto od podzimu a byl to pro mě nejdůležitější závod roku, byť jím teprve začal. Znovu vyhrát světák a navíc tady, před skvělým domácím publikem, je úžasný pocit!“ zářil v cíli. „Atmosféra byla

zase fantastická, je to každý rok nejlepší závod. Rád bych poděkoval všem partnerům a fanouškům za jejich podporu.“

Kvůli naraženému kolenu do Baku raději nejel

Když převzal ceny za vítězství a bílý trikot lídra Světového poháru, nasadil si na hlavu červenou čepici, jakou nosí pohádkoví trpaslíci. Do Vysočina arény s takovými pokrývkami svých hlav dorazili i členové Jarova fanclubu a možná mu tak pomohli, protože jeho výkon byl skutečně jako z pohádky...

Hned týden po Novém Městě dosáhl Jaroslav Kulhavý i v druhém pokračování

Text: Milan Novotný
Foto: Ivana Roháčková

Světového poháru v německém Albstadtu na stupně vítězů. Trio nejlepších zůstalo stejné jako na Moravě. Druhý byl opět Schurter, jen Kulhavý přenechal prvenství Absalonovi, který jej vystřídal i v čele průběžné klasifikace. Pak se rodák Ústí nad Orlicí připravoval na první Evropské hry v Baku, ale ze startu bohužel sešlo.

Tricetiletý biker se totiž při tréninku nepříjemně uhodil do kolene, které ho trápilo minulou sezonu. Vzhledem k aktuálnímu stavu a dalšímu náročnému programu start po konzultaci s lékaři a trenérem raději odvolal. „Koleno je jen naražené a nemá to souvislost s loňským zraněním, ale při velké zátěži to bolí, takže nemá cenu riskovat. Raději si odpočinu a začnu opatrně trénovat, byť mě neúčast na premiérových Evropských hrách mrzí,“ dodal Jára.

Vítězný návrat Hejnové

Úspěšný překážkový comeback po loňských zdravotních problémech absolvovala na Zlaté tretře Zuzana Hejnová, mistryně světa z roku 2013. Oštěpařské hvězdy Dukly naopak musely uznat převahu soupeřů. Mítink po dvou letech znovu ozdobil jamajský sprinter Usain Bolt.

Zuzana Hejnová na tenhle závod dlouho čekala. V loňském roce se po zlomenině prstu na noze a následných problémech s bolavou patou nikdy nedostala do ideální formy. Na Zlaté tretře ale svých 400 metrů překážek zaběhla v solidním čase 55,13 sekundy a porazila i silné soupeřky, reprezentační kolegyni Denisu Rosolovou a Jihoafričanku Wendu Nelovou, která šla na start jako nejrychlejší závodnice roku.

„Byla jsem nervózní jako blázen už od včera, proto jsem maximálně spokojená. Na soupeřky jsem se neohlížela, podle trenéra jsem to měla rozběhnout pomaleji, abych měla síly zrychlit, myslím, že se mi to povedlo,“ hodnotila Hejnová. „Myslím, že čas je adekvátní podmínkám, a jak jsem na tom.“

Horší comeback v Ostravě prožila oštěpařka Barbora Špotáková, která se na mítinku představila poprvé od roku 2012. Dvojnásobná olympijská vítězka skončila v prvním závodě po odchodu z tréninkové skupiny Jana Železného pátá výkonem 58,57 metru.

„Takhle blbě nehážu ani na tom nejpodělanějším tréninku. Myslím, že to můžou i lidi potvrdit, není to tak, že bych se trénovala sama a nikdo neviděl, kam hážu,“ vyprávěla Špotáková, které se v Ostravě tradičně přílíš nedaří.

„Moc mi nevyšel první rozběh, to mě docela rozhodilo, pak už jsem to ani jednou nechytla. To byly superošklivé hody. Já nevím, jestli to tady není postavené na nějakém pohřebišti...“ zlobila se Špotáková.

Vítězství uniklo také oštěpařské partě kolem mistra světa Vítězslava Veselého. Vyhrál Keňan Julius Yego, Češi se seřadili od pátého do devátého místa, nejdál hodil Jakub Vadlejch (82,61 m), Vítězslav Veselý byl výkonem 82,37 šestý.

„Jsem moc rád za třetí hod. Může to být i příslib na velké akce, kde člověk potřebuje předvést vysoký průměr. A myslím, že osmdesát dva na finále je,“ těšilo Vadlejcha.

Mistři Evropy z březnového halového šampionátu v Praze se představili v netradičních disciplínách. Pavel Maslák běžel třístovku za 32,35 sekundy, o desetinu ho porazil Polák Zalewski. Jakub Holuša skončil časem 2:18,42 minuty čtvrtý. „Neběželo se mi ideálně, ale diváci tlačili, zabojoval jsem,“ říkal Holuša.

I ve velké zimě, v dešti a po dvou nezdařených startech zaběhl Jamajčan Usain Bolt dvoustovku za 20,13 sekundy. K vrcholům patřily rekordy mítinku překážkařky Shariky Nelvisové (12,55) a trojskokana Christiana Taylora (17,52).

Text: Rudolf Vojtěch
Foto: Jan Kucharčík a Jaroslav Přiščák

Atletičtí Dukly pátí v Evropě

S obavami možného sestupu i myšlenkou vůbec nejet, z důvodů velké marodky a nepřítomnosti halových mistrů Evropy Pavla Masláka a Jakuba Holuši, vyrazili loňští národní mistři republiky atletických týmů do tureckého Mersinu, kde se uskutečnily v posledních květnových dnech závody evropského poháru klubů. Muži Dukly Praha si oproti loňsku o příčku pohoršili, když skončili pátí. Zvítězili španělští Playas de Castellon o pouhé dva body před dvojicí Enka (Turecko) a Fiamme Gialle (Itálie), v těsném závěsu byli i zástupci portugalské Benfiky Lisabon.

547 cm zůstal sám v soutěži, když uspěl i o 5 cm výše, ale na 565 cm, které by mu otevřely cestu na MS, již zapsal pouze křížky. Kladivář Lukáš Melich předvedl 75,38 m a znovu mu unikl limit pro Peking a výškař Jaroslav Bába si s konkurencí poradil bez problémů zdoláním 224 cm. Důležitý příspěvek přidal také druhý ze čtvrtky Michal Brož, kterému k tomu pomohl čas 50,61 s. Třetí pak s nejlepším vrhem 19,55 m skončil koulař Tomáš Staněk.

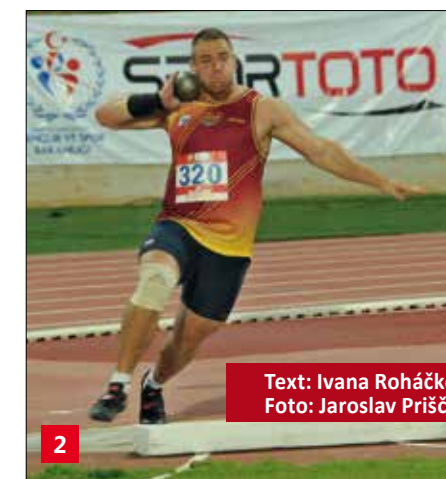
Bohužel, ale chyběly výkony na druhých až čtvrtých místech a v mnoha disciplínách se přičítaly pouze 1 až 3 body. Dukla v nich buď výkonnostně lepší atleti nemá, nebo vůbec nejsou, a tak koulař Staněk házel diskem pro dva body za výkon 46,38 m, Sýkora běžel trojku a stýpla neobsadili vůbec.

„Tým opravdu bojoval. Ukázalo se, že Dukla jim není lhostejná, všichni se hecovali. Jen je mrzelo, že tam nejsou naši nejlepší,“ zhodnotil dvoudenní boj o udržení v elitní evropské skupině šéftrenér atletického oddílu Jiří Šimice.

„Ti nejlepší ve stejném termínu totiž startovali na Diamantové lize. Počítat dopředu musíme i s tím, že se někdo zraní a včas si musíme sehnat případné náhradníky či si je půjčit z jiných oddílů. Příští rok bychom rádi bojovali o pódiové umístění,“ nastínil plány příštího roku Šimice.

Barvy armádního atletického klubu Dukla Praha nejvíce podpořili maximálním osmi bodovým ziskem oštěpař Jakub Vadlejch, tyčkař Michal Balner, kladivář Lukáš Melich a výškař Jaroslav Bába, kteří ve svých disciplínách zvítězili.

Vadlejch byl jediným, kdo překonal 80metrovou hranici, a to hned třikrát ze čtyř soutěžních pokusů, svým maximem 81,91 m pak potvrdil své mimořádné výsledky z počátku sezony. Balner po zdolání

1/ Michal Balner
2/ Tomáš Staněk
3/ Jakub Vadlejch

Memoriál přinesl Špotákové lepší spánek

Nebyl to zrovna snový start sezony pro oštěpařku Barboru Špotákovou, k lepšímu rozpoložení jí tak měl pomoci na poslední chvíli naplánovaný start na domácím stadionu při 22. ročníku Memoriálu Josefa Odložila. A vyplatilo se! Julisku opouštěla se spokojeným úsměvem na rozdíl od Jakuba Holuši, jemuž plánovaný útok na český rekord zhatila kolize se soupeřem.

První pokus světové rekordmance přítom na pohodě nepřidal. Oštěp se zabodl nedařleko za hranici 50 metrů a Špotáková raději přešlápla. „Byla jsem opravdu hodně nervózní. Na posledním tréninku se mi vůbec nedařilo, přemýšlela jsem, co s tím,“ přiznávala Špotáková, která se po listopadovém odchodu ze skupiny Jana Železného připravuje sama.

„Ale já věděla, že natrénováno mám, akorát si to musí sednout. Už jsem několik takových sezon zažila, kdy jsem se do toho nemohla trefit a když se to pak povedlo, letěl oštěp o hodně dál,“ uklidňovala sama sebe. O správnosti jejich pocitů Špotákovou ujistil druhý hod. Oštěp se zapíchl na 63,45 m, své letošní maximum si vylepšila téměř o čtyři metry.

Žádná ze soupeřek včetně mistryně Evropy Lindy Stahlové nebo čínské vítězky Diamantové ligy ze Šanghaje Lu Chuej-Chuej už dál neholdovala. „Jsem moc ráda, že jsem je porazila. Ani nevíte, jak. Budu teď určitě líp spát, jsem ráda, že jsem se tu rozhodla závodit,“ ujišťovala s viditelnou úlevou, byť ve světových tabulkách před ní bylo dvádnáct oštěpařek.

Holušu skopl soupeř

Patnáctistovka měla být vrcholem mítinku, Holuša se netajil ambicemi po 32 letech překonat výkon Jana Kubisty 3:34,87. Jenže do konce závodu zbýval necelý okruh a Holuša jen bezmocně rozhazoval rukama, zatímco jeho soupeři běželi dál. „Štve mě to, už kvůli organizátorům, kteří to tu chystali,“ neskrýval.

Letošní halový mistr Evropy se dostal do kontaktu se soupeři, který sice ustál, ale ztratil kontakt s čelní skupinkou. „Někdo mě zezadu skopl, šlápl jsem do prázdna a podvrtnul si trochu kotník,“ popisoval kritický moment.

Poté Holuša vystoupil z dráhy a v závodu už nepokračoval. „Nemělo to smysl, byla tam pět metrů díra, to bych musel poslední čtvrtku běžet o tři sekundy rychleji než soupeři. Jen bych plynul silami,“ vysvětloval svěřenec Jiřího Sequenta.

Závod přitom v silném větru nebyl rozběhnutý špatně. „Podmínky nebyly ideální, takže to bylo o něco pomalejší. Nepodařilo se nám utéct ostatním, tak se vytvořila početná skupinka, a když jsem chtěl začít

zrychlovat, protože síly jsem měl, málem jsem byl na zemi,“ litoval. Podobnou kolizi zažil naposledy před pěti lety v Oslu. „Tehdy jsem si běžel na osobák kolem 3:37, skopli mě, ale ještě jsem vstal a vybojoval 3:41,“ vzpomínal.

Na Julisce se rozrostla skupinka Dukláků, která se představí na mistrovství světa v Pekingu. Obhájce kladivářského bronzu Lukáš Melich poslal náčiní na 76,21 m, vypsaný limit pokořil o 21 centimetrů.

„Je to úleva, třikrát za sebou jsem hodil za 75 metrů a čekal, kdy to doletí o kousek dál,“ přiznal kladivář pražské Dukly, jenž je na Julisce doma. „Ale v tom kruhu nikdo nehází, také je dost pomalý,“ říká Melich, jehož při soustředění v Africe zbrzdily potíže s nohou.

Masláka čtvrtka bolela

Domácí výhry na memoriálu obstaral vedle Špotákové i koulař Tomáš Staněk a čtvrtkař Pavel Maslák, jenž o setinu zůstal za hranici 46 sekund. „Ale bylo to hodně těžké, závod bolel,“ přiznal halový mistr světa i Evropy. A nejen kvůli větru, jehož na rozdíl od avizovaných přeháněk nezůstala pražská Juliska ušetřena.

„Podmínky nebyly úplně ideální, zdraví taky ne. Bolelo mě v krku, když jsem se vrátil z amerického Eugene, a teď jsem měl rýmíčku,“ pousmál se sprinter. „Ale myslel jsem, že tyhle časy přes 46 sekund už mám za sebou,“ přiznával svěřenec Dalibora Kupky.

Text: Michal Osoba
Foto: Ivana Roháčková

- 1/ Barbora Špotáková
- 2/ Jaroslav Bába
- 3/ Pavel Maslák
- 4/ Jakub Holuša s číslem 1 na dresu
- 5/ Čestní hosté memoriálu
- 6/ Jan Kudlička
- 7/ Ceny nejlepším atletům na MJO 2015 předával i náměstek ministra obrany Tomáš Kuchta a ředitel ASC DUKLA Jaroslav Přiščák

Neporazitelnost osmy Dukly trvá už 36 let

Tradice zůstala zachována, i když na 102. ročníku Primátorek Skupiny ČEZ mohlo být všechno jinak. Jenže ke změně nedošlo a v tradičním závodě osmiveslic na Vltavě získala pražská Dukla šestatřicáté vítězství v řadě, když za sebou nechala posádku složenou z veslařů ČVK Brno, Boletic a Dukly.

Původně se však v Dukle zvažovalo, že její elitní veslaři tentokrát Primátorské osmiveslice vynechají, aby si odpočinuli mezi květnovým mistrovstvím Evropy v Poznani a červnovým Světovým pohárem ve Varese. Nakonec tahle varianta padla a dukláci slavili další triumf.

„Po pravdě řečeno nic jiného než vítězství Dukly se v posledních letech nedá očekávat. Bylo by to obrovské překvapení a pro armádní klub docela ostuda, kdyby kluky ze střediska někdo poprvé od roku 1979 dokázal porazit,“ nechal se slyšet bývalý slavný skifař a mnohonásobný účastník Primátorek Václav Chalupa.

Náskok si osma Dukly získávala od prvních desítek metrů a pod vyšehradskou skálou byl již znatelný. Po zatáčce se zvýšil na délku lodi, a i když veslaře trochu potrápil protivítr, nebylo již o dalším prvenství pochyb. „Ze začátku jsme se s větrem pořádně prali. Zatáčka se podařila, ale moc jsme ji neřešili,“ nechal se slyšet legendární kormidelník Oldřich Hejdušek, podle nějž však vítězství rozhodně nebylo jednoduché.

„Musím složit poklonu Brnu a dalším soupeřům. Čekali jsme, že na nás nastoupí už v první části, ale nechali si to až po zatáčce, takže jsme měli trochu problémy v tom, že nás začali stahovat. U železničního

mostu jsme ale už měli situaci pevně v rukách,“ pokračoval sedmapadesátiletý Hejdušek, pro kterého to byly už čtyřicetileté Primátorky.

Zkušený veterán se také vyjádřil ke své kormidelnické budoucnosti. „Možná vás překvapím, protože tady pokaždé říkám, že už končím. Tentokrát ale udělám výjimku a povím vám, že příští rok ještě určitě nastoupím. Na Primátorkách tak oslavím krásné pětadvacetileté jubileum, ale

zároveň tím tuto kapitolu uzavřu,“ dodal s úsměvem.

Společně s ním seděli na vítězné osmiveslici Matyáš Klang, Kornel Altman, David Jírka, Jakub Podrazil, Jan Andrlé, Jakub Paroulek, Ondřej Vetešník a Jan Vetešník. Z nich měl největší důvod k oslavě veslovod Matyáš Klang, který právě v neděli 7. června oslavil čtyřicetileté narozeniny. „Musím říct, že jak jsme pluli proti větru, tak jsme děli jako koně. Chvillemi to bylo pořádně

těžké, ale o to víc tahle výhra těší,“ svěřil se závodník.

Posádka Dukly změnila na poslední chvíli složení, když místo nemocného Lukáše Helešice doplnil sestavu osmy David Jírka, ale její výkon to nijak nepoznamenalo. „Závod to byl kvůli protivětru opravdu těžký, ale zvládli jsme to, takže jsme spokojení,“ neskryval nadšení Jírka, který ale ještě při pátečním tréninku netušil, že pojede.

V Jarním skulérském závodě Rösslera-Ořovského triumfoval stejně jako loni bývalý juniorský mistr světa a Evropy ve skifu Michal Plocek, který dokonale využil absenci světového šampiona Ondřeje Synka. „Sice jsem vyhrál s velkým náskokem, ale potvrdilo se, že těžší je výhru obhájit než vybojovat první vítězství,“ dodal na břehu Plocek.

Text: Milan Novotný
Foto: Ivana Roháčková

1/ Posádky osmiveslic kormidelníků Hejduška a Havla s trenéry
2/ Vítězná osma
3/ Michal Plocek v popředí

KANOISTA FUKSA prvním českým medailistou Evropských her

Existují Asijské hry, Panamerické... ale Evropské? Ano, je to tak. Zrodila se „kontinentální olympiáda“. Na Olympijském stadionu pro skoro 70 tisíc lidí v ázerbájdžánské metropoli Baku byly 12. června 2015 slavnostně zahájeny Evropské hry. Historicky první medaili pro Českou republiku, stříbrnou z kilometru, zde získal kanoista Martin Fuksa z ASC DUKLA.

Začátek byl velkolepý, zapaloval se oheň, skládal olympijský slib, prostě jako na olympiádě. Českou republiku zastupovala početná výprava – 129 reprezentantů. Celkem se v Baku představilo 6 000 sportovců z celé Evropy. Na programu bylo 20 sportů, pro jedenáct z nich byly EH kvalifikací na olympiádu v Riu 2016.

Ázerbájdžán je zemí věčného ohně a Baku zase městem, kde vítr fouká, píše Wikipedie. A platí to sto procentně, alespoň co se nejvýhodnější evropské metropole týká. O víkend vítr v olympijské vesnici ohýbá stromy až k zemi. Vlajku České republiky při slavnostním zahájení nesl triatlonista Tomáš Svoboda, který se do ní trochu zamotal, ale nesl to s humorem. „Přestalo foukat. A vlajka přestala vlát. Takže jsem moc nevěděl co s tím.“

Na Evropské hry odjelo i několik sportovců z Armádního sportovního centra DUKLA. Zde jsou výsledky do uzávěrky časopisu 22. 6., EH skončí 28. června.

Rychlostní kanoistika

Dvě medaile – stříbro a bronz Martina Fuksy – a k tomu dalších šest umístění do desítky zařadily rychlostní kanoistiku mezi nejúspěšnější česká sportovní odvětví. I když se některá medailová očekávání nenaplnila, závody v ázerbájdžánském Mingačeviru přinesly i několik příjemných překvapení.

C1 1 000 m muži: STŘÍBRNO – Martin Fuksa

„Byl to super závod a jsem rád, že jsem Sebastianovi stačil, je to můj největší konkurent. Bohužel byl opět silnější ve finiši, ale to se nedá nic dělat. Budu stejně pokračovat dál a doufám, že ho jednou předjedu.“

C1 200 m muži: BRONZ – Martin Fuksa

„Měl jsem suprový start, a tím jsem si na začátku hodně pomohl. Doufal jsem, že to udržím, ale že z toho bude nakonec třetí místo, to jsem netušil. V závěru jsem ještě vypadl z lodě a hlavou mi proběhlo, že tím jsem si to zkazil.“

K4 1 000 m: 4. Daniel Havel, Lukáš Trefil, Josef Dostál, Jan Štěrba

„Nebyl to vydařený závod, ale nedokážeme přesně říct, jak to ovlivnily podmínky

na trati. Proud nebo tráva, kterou jsme měli v cíli na kormidle... Pocitově nám to tady nevyšlo dnes ani v rozjíždě. Malý odstup na třetí místo nás mrzí, ale spíše nás mrzí, že jsme nepředvedli, čeho jsme schopní,“ řekl Štěrba.

C2 1 000 m muži: 6. Jaroslav Radoň, Filip Dvořák

„Závod byl neskutečně vyrovnaný. Na vítěze jsme ztratili 1,6 vteřiny a po pravdě řečeno nevím, kde bychom je měly stáhnout.“

- 1/ Martin Fuksa
- 2/ Ondřej Cink
- 3/ Barbora Průdková, Tereza Huříková a Ondřej Cink

Text: Ivana Roháčková
Foto: Ivana Roháčková a Viktor Zapletal

Silniční závod (120,7 km) ženy:
39. Barbora Průdková

Sportovní střelba

Skeet muži: 5. Jan Sychra

Šel na poslední položku s tím, že musí zastřílet čistě. V ohlušujícím větru splnil úkol a postoupil mezi šest nejlepších střelců. Jenže v semifinále minul dvě rány a bylo po medaili i místě pro olympiádu. Musel do rozstřelu a skončil pátý. „Prostě nemám štěstí. Chtěl jsem to ve větru trefit rychle, bylo to buď hop, nebo trop. Bohužel to

Teď máme dva měsíce do mistrovství světa a musíme máknout, aby to bylo lepší.“

K1 1 000 m muži: 6. Josef Dostál

„Na singlu se mi tady jezdilo špatně. I kvůli tomu, že je tady těžká voda, se kterou si moc nerozumím. Potřebuji teplejší, lehčí. Pak mám lepší záběr a víc mi to odjíždí.“

K1 5 000 m muži: 6. Lukáš Trefil

K2 1 000 m muži: 8. Patrik Kučera, Jakub Špicar

„Už dopředu jsme říkali, že úspěchem bude každá loď, kterou porazíme. Nakonec jsme předjeli jednu. Byl to pěkný závod, ale špička je ještě někde jinde než my.“

K1 200 m ženy: 9. Michaela Mlezivová

K1 5 000 m ženy: 11. Anna Kožíšková

Plážový volejbal

Čeští volejbalisté Kubala s Hadravou nejprve prohráli v semifinále s lotyšským párem Martins Plavinš, Haralds Regža 14:21 a 17:21, ale své účinkování v Baku zakončili vítězně. V duelu o bronz proti Švýcarům mnohem účinněji útočili a tlak si vytvořili i díky třem esům.

muži: BRONZ – Přemysl Kubala, Jan Hadrava

„Je to nepopsatelný zážitek. Doufám, že se mi ještě poštěstí zúčastnit se olympijských her, abych to mohl porovnat. Medaile (na olympiádě) je hodně těžká, ale zúčastnit se je cíl. Uvidíme, jestli se bude dařit. V Baku jsme si to s Přemkem užili a jsem

rád, že jsme za českého potlesku odehráli poslední zápas jako vítězny.“

muži: 9. Jan Dumeck, Robert Kufa

Cyklistika

Cross country muži: 5. Ondřej Cink

„Bezprostředně po dojetí mě výsledek trochu mrzí, protože ještě čtyři kola před cílem jsme jeli všichni pohromadě. Ital přede mnou ale uklouznul v zatáčce a já šel přes něj, přes říditka a první trojka nám ujela. Blbě jsme tak vypadli z boje o medaili.“

Cross country ženy: 10. Tereza Huříková

„Vedro bylo strašné, ale naštěstí foukal vítr. Bylo to díky tomu těžší, ale já vedro snáším hodně špatně.“

Cross country ženy: 13. Barbora Průdková

„Třinácté místo je super. S trenérem jsme si říkali, že kdybych byla do patnácti, byla by to bomba. Přepálila jsem zaváděcí kolo a pak jsem se dvě kola trápila. Pak se to ve mně zlomilo. Řekla jsem si, že přece nebudu jezdit poslední.“

nevyšlo. Je tu všechno nejlepší, co má v Evropě ruce a nohy. Nechal jsem za sebou spoustu favoritů... Jenom tomu chybí ta třešnička.“

Vzduchová puška ženy: 7. Nikola Mazurová

Sportovní malorážka 3x 20 ran ženy: 13. Nikola Mazurová

Trap muži: 17. David Kostecký

„Bylo to náročné, podmínky se zhoršily. Čekali jsme, že výsledky budou horší a díky tomu bude možné se do finále dostat na nižší výsledek. Myslel jsem si ale, že to zvládnu lépe.“

Skeet ženy: 16. Libuše Jahodová

Libovolná pistole muži: 16. Jindřich Dubový

Vzduchová pistole muži: 18. Jindřich Dubový

Triatlon

muži: 33. Tomáš Svoboda

Socha Masopusta má opět bronzový míč

V březnu tohoto roku byl ukraden bronzový míč od sochy Josefa Masopusta před armádním stadionem Juliska. V rámci slavnostního zahajovacího ceremoniálu republikového finále 4. ročníku Poháru Josefa Masopusta byl opět na své místo instalován. Socha českého fotbalisty 20. století a držitele Zlatého míče pro nejlepšího fotbalistu Evropy je zase kompletní.

„Věříme, že to nikdo neudělal ze zlého úmyslu, spíš nějaký sběratel. Máme radost, že dnes můžeme sochu obnovit v původní kráse,“ těšilo Jiřího Horu, předsedu Klubu přátel Josefa Masopusta, kterému socha stojící v parku před stadionem od května 2012 patří.

„Sebrat ten míč tady asi nebylo až tak složité, horší to bylo vzít mu ho na hřišti,“ přidal svůj názor člen stříbrné sestavy ve finálovém utkání MS v Chile, internacionál Josef Jelínek.

„Je to nepříjemnost, když se socha poškodí, ale pozitivní je, že nám nikdo neukradl Pepíka Masopusta. To, že jsme mohli míč instalovat znovu, byla pěkná záminka, abychom se znovu sešli a připomněli, že jsme sochu instalovali před třemi lety,“ vzpomínal kamarád a spoluhráč Josefa Masopusta z národního týmu i Dukly.

„Jsme samozřejmě rádi, že je socha opět kompletní. Věříme, že to tak i zůstane. Vstupujeme do jednání s městskou částí Praha 6, na jejímž pozemku socha stojí, a naším společným zájmem je, abychom již nikdy podobnou situaci nemuseli řešit,“ dodal

Petr Procházka, výkonný ředitel Klubu přátel Josefa Masopusta.

Slavnostnímu navrácení míče, který byl po odcizení nahrazen po dobu výroby bronzového klasickým koženým, přihlíželi kromě starosty Prahy 6 Ondřeje Koláře, zástupce FIFA Alexandr Vencel, Jiří Hora z Klubu Josefa Masopusta, zástupci z fotbalové Dukly Praha, ředitel ASC DUKLA Jaroslav Priščík a finalisté fotbalového turnaje.

Šest týmů se dva dny na armádním stadionu Juliska utkalo ve finále o Pohár Josefa Masopusta. Vítězem se stalo družstvo střední Hotelové školy Bohemia z Chrudimi, které v penaltovém rozstřelu porazilo studenty z pražského Jarova zejména díky výkonu svého brankáře Jana Stejskala, jenž jeden pokus zlikvidoval.

Jarov už potřetí za sebou zůstal krok od trofeje, pokaždé propadl v penaltovém rozstřelu. „Gratuluju, ale chce to nějaké góly,“ vyzval při předání poháru střelce k vyšší efektivitě Josef Jelínek, vicemistr světa 1962, který za kolegu Josefa Masopusta, jemuž osobní přítomnost neumožnil zdravotní stav, převzal nad turnajem záštitu. |

Text a foto: Ivana Roháčková

Vzdušné show na kbelském nebi

Tisíce lidí se přišly podívat na letošní první ročník vzdušné show s příznačným označením Legendy nad Prahou. V sobotu 13. června se po více než dvaceti letech otevřelo kbelské nebe nejen pro armádní letouny, ty zde mají v rámci 24. základny dopravního letectva svou domovinu, ale vidět bylo také historické skvosty v čele s charismatickým letounem Spitfire či letecká akrobacie.

Odpolední tříhodinový program zahájil burácející zvuk armádních stíhaček JAS-39 Gripen z čáslavské základny v doprovodu kbelského letounu Casa C-295M.

Pak se střídaly takové legendy, jako jsou slavné druhoválečné stíhací letouny Spitfire a Mustang. Na pražském nebi se po více jak třech desetkách let opět objevil legendární proudový MiG-15UTI. Tiger Moth, Christen Eagle, T 28 Trojan, Bücker 131 a dalších celkem 25 letadel předvedlo doslova dech beroucí vzdušné manévry.

Ukázku záchranných prací s podvěsy nejruznějšího druhu a hašení ukázal jednomotorový typ vrtulníku AS350 B3 a nechyběl ani turbohřídelový cvičný typ Enstrom 480B. V programu byly zastoupeny ještě další typy vrtulníků, od těch nejlhčích až po bitevní Cobru.

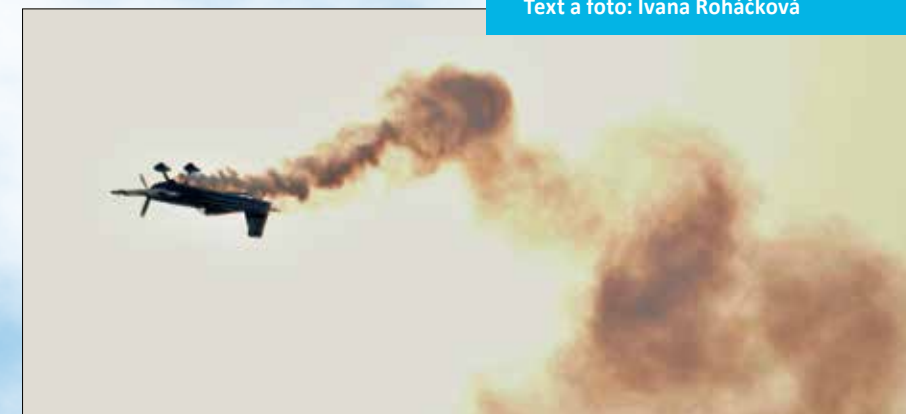
Nebylo by to vzdušné show, kdyby chyběla odvážná letecká akrobacie. Jediněnou podívanou divákům plnou výkrutů popírajících nejdén fyzikální zákon předvedli účastníci Red Bull Air Race Martin Šonka a loňský vítěz ve stejné světové soutěži, ale v kategorii Challenger duklák Petr Kopfstein, který se před diváky představil v soustředěném akrobatickém speciálu Extra 330SC.

Oba piloti měli v rámci letového programu též autogramiádu, která přilákala mnoho malých i velkých diváků.

Kromě letadel a vrtulníků na nebi mohli diváci obdivovat i vzornou statickou výstavu techniky nejen vojenské, ale i civilní pro vzdušnou přepravu osob. Armáda nabídla letouny L-410, L-410 FG, Casa C-295M a vrtulníky Mi-8 a Mi-17. Leteckou techniku doplňovala kolová technika IVECO, Kajman Sh KH DANA a EOD robot.

Práci záchranářů předvedla armáda prostřednictvím kbelského vrtulníku Mi-17 a ze stejného typu letounu provedla na závěr dne výsadky parašutistů. |

Text a foto: Ivana Roháčková

Už se bojuje o Rio, a tak i moderní pětibojáři Dukly směřují své úsilí ke kvalifikaci na OH 2016. Pro nikoho to není snadné období. David Svoboda se vrací po vleklém zranění, Jan Kuf se naopak zranil, ale měl by se brzo vrátit. Oba se chtějí v létě představit v plné síle.

Svoboda i Kuf věří v letní šťastný NÁVRAT

1

3

4

5

2

„Sezonu jsem začal na Sarasotě osmým místem. Nepředvedl jsem špatný výkon, ale jelikož šlo o první závod v sezoně, chybělo výkonu ještě pár detailů. Nicméně dojem byl určitě pozitivní,“ vyprávěl čtyřadvacetiletý Kuf.

„V Káhiře se už forma sešla mnohem líp a bylo z toho druhé místo,“ pochlubil se pražský rodák nejlepším výsledkem ve Světovém poháru. „Měl to být odrazový můstek k dalším závodům, ale s trenérem jsme se domluvili, že v Římě nastoupím jen do smíšené štafety s Bárou Kodedovou, abych si trochu zazávodil a nevypadl z tempa.“

Koncem dubna se pak objevil na šermířském turnaji v Liberci, kde si bohužel zlomil prst. „Při nárazu jsem si zevnitř kordu zmáčkl ukazováček na pravé ruce a roztříštil si střední kost. Po dvou dnech mě operovali. Lékaři mi prst sešroubovali a kovová výstuha v něm zůstane už napořád,“ vysvětlil.

Ukazováček je pro praváka při pětiboji jednou z nejdůležitějších částí těla. „Rehabilitoval jsem a plaváním či běháním si udržoval kondici. V červnu jsem už skoro stoprocentně trénoval. Prst byl ale dlouho oteklý, i když dovoľoval střelbu i opatrný šerm,“ povídal s tím, že závodit bude až na konci srpna při mistrovství Evropy v britském Bathu, což je důležitý závod vzhledem k olympiádě.

„Byla to velká smůla. Sezona byla perfektně rozjetá, ale tohle hodně zamrzelo. Co jsem si však všiml u svých tréninkových kolegů Ondry Polívky a Davida Svobody, tak oba měli spoustu zdravotních trablů. Vlastně jsem v tom proti nim žabař,“ dodal závodník, který začínal s hokejem a přes atletiku a další sporty se dostal k pětiboji.

První krok dopředu

David Svoboda do letošní sezony naposledy individuálně závodil v první půlce roku 2013. Po celou dobu se potýkal se zdravotními potížemi. „Po řadě vyšetření se ukázalo, že bolest v noze vycházela z bederní páteře. Zbavil jsem se jí až začátkem letošního roku,“ přiznal.

Obnovenou závodní premiéru si olympijský vítěz z Londýna odbyl začátkem dubna v Římě. Tam ho ale ve finále stejně jako Ondřeje Polívku zradil šerm. Skončil na 24. místě a jeho kolega ještě o šest příček za ním. Kromě šermu měl Svoboda problémy i se střelbou. „Zřejmě se projevila dlouhá pauza,“ připomněl třicetiletý závodník.

Ovšem za měsíc měl důvod k úsměvům, když v Berlíně vyhrál otevřené mistrovství

Německa. Hlavní však bylo, že poprvé od Londýna poznal, jak chutná vítězství. „Výkon byl dobrý, body vysoké. Je to krok dopředu před vrcholnými akcemi,“ pochvaloval si reprezentační trenér Jakub Kučera. Pátý skončil Ondřej Polívka. „Výtečně zastřílel, v jízdě byl pátý, ale s některými disciplínami jsem spokojený jen částečně,“ dodal kouč.

David Svoboda při SP také dvakrát startoval ve smíšené štafety s Natálií Dianovou, která se k pětiboji vrátila po dvouleté pauze zaviněné zdravotními problémy. V Keckskemétu skončili pátí a v Minsku po té, co je zradil kůň, podali nejlepší výkon v závěrečné kombinované disciplíně a zaznamenali posun na konečnou sedmou příčku. |

Text: Milan Novotný
Foto: Ivana Roháčková

1 a 3/ David Svoboda a Natálie Dianová
2 a 4/ Jan Kuf
5/ Natálie Dianová a Jan Kuf

Vyhrát dva světáky a trefit Rio, to je neskutečné, libuje si střelec Kostelecký. V květnu oslavil čtyřicáté narozeniny. Už v březnu si k nim ale dal brokový střelec královéhradecké Dukly David Kostelecký skvělý dárek. Poprvé v kariéře vyhrál závod Světového poháru v brokové disciplíně trap a přidal k tomu i účastnické místo v olympijském Riu 2016. Po další duklače Nikole Mazurové je druhým českým střelcem, který to dokázal. V dubnu pak přidal další vítězství ve Světovém poháru v Larnace.

Dvojitý triumf v SP a kvótaplac do Ria

Začneme Al Ainem. Jak těžká byla cesta ze základního závodu do semifinále?

Podmínky v Al Ainu byly hodně náročné, protože se jedná o obtížnou střílnici pro oči. Výlety terčů byly špatně vidět. Svítlo sice sluníčko, ale foukal silný vítr, což je pro nás střelce nepříjemné. Pro všechny to sice bylo stejné, ale přeci jenom, někdo měl štěstí, že mu zrovna foukalo míň a jiný

smůlu, že mu vítr srazil terč k zemi. I proto některá slavná jména, jako Španěl Fernandez nebo Rus Alipov zůstali před branami semifinále.

Vy jste ale první den všech padesát ran zvládl bez jediné chyby...

Dařilo se mi, i když jsem hodně terčů trefoval druhou ránou, ale byl jsem v pohodě

a cítil jsem, že mám založeno na dobrý výsledek. Druhý den jsem měl smůlu hned při první ráně. Terč mi stlačil k zemi vítr. Ale položku jsem už dotáhl bez chyby. Myslím si, že právě v ní se z mého pohledu závod lámal. Druhou položku jsem udělal čistých pětadvacet. Jednu chybu jsem pak ještě udělal, takže jsem se 123 body postoupil jako čtvrtý.

Text: Karel Felt
Foto: Ivana Roháčková

Vy jste vlastně specialista na obtížné podmínky. Olympiádu v Pekingu jste vyhrál pro změnu v dešti.

To si nemyslím. Hodně závodů jsem v těžkých podmínkách pokazil. Pravdou ale je, že dva velice důležité my vyšly a vyhrál jsem je. Ona to je loterie, v níž to občas vyjde. V Al Ainu to rozhodně nebyla střílnice, která by mi seděla. Nemám také vůbec rád vítr, vím, co s terči umí. Tentokrát se to ale sešlo v můj prospěch a závod jsem zvládl.

V dubnu jste triumfoval i na Světovém poháru v Larnace. Nakonec jste ze 150 ran základního závodu, semifinále a finále chybil jen třikrát. Bylo to tím, že jste už necítil tlak kvůli získání účasti na olympiádě, nebo naopak větší odpovědností?

Určitě to hrálo velkou roli, nestresoval jsem se, závod jsem si mohl víc užít. Tlak ale cítím vždycky, protože chci uspět co nejlépe, pokud možno vyhrát. V základním závodě jsem udělal jedinou chybu, ulétl mi pravý terč. Semifinálových patnáct ran jsem odstřílel bezchybně. Ve finále jsem dvakrát minul. Střílelo se v neděli v podvečer, slunce už bylo nízko a svítlo ostře zleva. Dva terče mi doslova schovalo, prakticky jsem je neviděl, ale nemrzí mě to. Vybojoval jsem druhé vítězství ve Světovém poháru v kariéře.

Kam byste ta vítězství ve Světovém poháru ve sbírce svých úspěchů zařadil?

Olympijské zlato je jasné první, pak individuální titul mistra Evropy a hned třetí je vítězství ve Světovém poháru. Konkurence v brokových disciplínách je obrovská, na medaile může reálně pomýšlet pětadvacet i víc střelců. Uvědomil jsem si, že za svoji kariéru jsem zažil troje různá pravidla. Mistrovství Evropy jsem vyhrál v době, kdy se finále střílelo na dvě rány na jeden terč. V Pekingu už to byla jen jedna rána. Teď se znovu střílí za jiných pravidel. O zlato se utkají dva nejlepší ze semifinále na patnáct terčů. Každý má jednu ránu a na výstřel dvanáct sekund. Přestože se mi ta nová pravidla nelíbí, dokázal jsem vyhrát velký závod.

Jak jste sám řekl, pro tento rok máte splněno. Jak bude vaše sezona vypadat dál?

V červnu bych měl startovat na Evropských hrách v Baku a v červenci na evropském šampionátu v Mariboru. V srpnu určitě nepojedu na Světový pohár do Ázerbájdžánu, ale v září bych měl střílet na mistrovství světa v italském Lonatu a v říjnu ve finále Světového poháru v Nicosii.

prostor, odkud vyletí terč. Bylo mi jasné, že nemám šanci ho trefit. Risknul jsem to a minul... Ale říkal jsem si, není konec, jede dál.

Boj o zlato jste si užil dokonale. Poprvé v kariéře jste vyhrál závod Světového poháru.

První chybu jsem udělal já při páté ráně. On mne v osmé sérii dorovnal a ve dvanácté minul znovu. V tu chvíli mi blesklo hlavou, že jsem vlastně Světový pohár nikdy nevyhrál. Ve čtyřiceti a později taková šance už nemusí přijít, tak jsem se rozhodl, že to nepustím. Josip pak ještě minul čtrnáctý, předposlední terč. Jsem rád, že to tak nakonec dopadlo.

V týmových soutěžích jste získal světový i evropský titul, v individuálních už vám chybí jen seniorský mistr světa. Jak moc jste stál o vítězství ve Světovém poháru?

Chtěl jsem ho, to ano, ale že bych kvůli tomu nespal a trápil se tím, to rozhodně ne.

Samková předala korunu Strachové, hada Ledecké

V sobotu 23. května proběhlo v pražském Žofíně vyhlášení prestižní ankety o nejlepšího lyžaře a snowboardistu Král bílé stopy 2015. Loňská královna olympijská vítězka Eva Samková svůj trůn uvolnila letošní absolutní vítězce alpské lyžařce Šárce Strachové. Druhé a třetí místo obsadili lyžaři z Dukly Liberec běžec na lyžích Lukáš Bauer a sjezdař Ondřej Bank.

1

Porota letos vybírala z několika adeptů od mistrů světa v alpském snowboardingu Ester Ledecké přes vicemistra světa v běhu na 50 km klasicky Lukáše Bauera až po skokanského vítěze čtyř Světových pohárů Romana Koudelku. Těsné celkové vítězství nakonec uhájila právě Strachová.

„Jsem překvapená, protože těch adeptů bylo několik. Lukáš Bauer a Ester Ledecká mají letos taky medaili z mistrovství světa. Tyhle ankety jsou vždycky trochu loterie. Pro porotu musí být těžké určit, co má větší hodnotu, všichni ukázali úžasné věci. Takže myslím, že bychom se do toho křesla vešli všichni tři,“ vzdala novopečená Královna bílé stopy hold svým kolegům.

Lyžaři z Dukly Liberec jsou ale mezi nejúspěšnějšími zástupci jednotlivých disciplín, trenér a junior. Nejlepší akrobatickou lyžařkou

se stala skicrossačka Andrea Zemanová, běhu na lyžích vládl Lukáš Bauer, v severské kombinaci kraloval Miroslav Dvořák, snowboardingu dominovala Ester Ledecká, která převzala od Evy Samkové trofej z minulého roku, asi putovní, obrovského živého hada.

Nejlepším juniorem roku byl vyhlášen sruženář Tomáš Portyk, v kategorii trenér roku porota nejvýš ohodnotila kouče a bratra sjezdaře Ondřeje Banka Tomáše.

Výsledky ankety Král bílé stopy 2015

Celkové pořadí:

1. Šárka Strachová (alpské disciplíny) 17
2. Lukáš Bauer (běh na lyžích) 14
3. Ondřej Bank (alpské disciplíny) 11
4. Roman Koudelka (skoky na lyžích) 8
5. Ester Ledecká (snowboarding) 5
6. Andrea Zemanová (skicross) 1

Trenér roku: Tomáš Bank

Junior roku: Tomáš Portyk

Síň slávy: Jiří Havel

Jednotlivé disciplíny:

Akrobatické lyžování: Andrea Zemanová (skicross)

Alpské disciplíny: Šárka Strachová

Běh na lyžích: Lukáš Bauer

Severská kombinace: Miroslav Dvořák

Skoky na lyžích: Roman Koudelka

Snowboarding: Ester Ledecká (alpský snowboarding)

Lyžování na trávě: Jan Němec

- 1/ Ester Ledecká, Eva Samková a had
- 2/ Lukáš Bauer
- 3/ Tomáš Portyk

Text a foto: Ivana Roháčková

2

3

Saudkovi dukláci v parlamentu

1

Text: Pavel Nekola
Foto: Ivana Roháčková

Ke konci dubna bylo v květinovém atriu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky vystaveno 39 reprezentativních fotografií sportovců Dukly z dílny světového českého fotografa Jana Saudka.

Armádní sportovní centrum DUKLA vydává každoročně nástěnný kalendář, který se již stal vyhledávaným sběratelským artiklem. Celkem jich spatřilo světlo světa patnáct a mezi příznivci armádních sportovců jsou nejvíce ceněny ty, které vzešly z fotoaparátu Jana Saudka. Proslulý fotograf spolupracoval s Duklou na šesti kalendářích na roky 2009 až 2014, kam zařadil dohromady 127 uměleckých fotografií slavných bývalých i současných sportovců Dukly.

Úvodní slova k zahájení výstavy, která pod záštitou předsedy Poslanecké sněmovny Jana Hamáčka shromáždila výběr nejlepších fotografií z již zmíněných kalendářů, se ujal olympijský vítěz v moderním pětiboji David Svoboda. Krátce a vtipně vzpomněl na své pocity z fotografování v Mistrově ateliéru i v plenéru a upozornil, že Jan Saudek sportovce, z nichž někteří přistupovali k aktu fotografování s určitou nejistotou či trémou, vždy velice chválil.

Jan Saudek přišel na slavnostní vernisáž v doprovodu manželky Pavlínky a svých tří malých dětí a opět prokázal, že (aspoň v jeho případě) muži nestárnou. Svěží osmdesátník v krátkém proslovu potvrdil, že sportovci a sportovkyně se chovali jako špičkové modelové a modelky, že se mu s nimi vždy dobře pracovalo a že mu bylo ctí je fotografovat.

Vernisáže se zúčastnily i sportovní legendy Dukly, olympijští medailisté střelec Jan Kůrka, diskař Imrich Bugár a moderní pětibojaři Jiří Adam a Libor Capalini, kteří po zahajovacích projevech předali oslavenci Janu Saudkovi k jeho blízcímu se životnímu jubileu kyticí tulipánů a dres pražské Dukly s číslem 80 na zádech.

2

1/ Výstavu uvedl olympijský vítěz David Svoboda

2/ K narozeninám dostal Jan Saudek triko 80

Dvanáct let čekali volejbalisté liberecké Dukly na sedmnáctý mistrovský titul, třetí český. Koncem dubna se zaplněnou libereckou halou po pátém finálovém zápase rozléhalo toužebně očekávané: „Mistři! Mistři!“ Dukla smetla, v posledním zápase pod záštitou a za přítomnosti ministra obrany Martina Stropnického, českobudějovický Jihostroj 4:1, když čtyři utkání vyhrála jasně 3:0 a jen v druhém doma prohrála 2:3.

KONEC ČEKÁNÍ!

Dukla je volejbalovým mistrem

Prohra pomohla k triumfu

„Tohle je můj první titul v roli trenéra. Jsem strašně šťastný. V takovéhle elektrizující atmosféře je to fantastický zážitek,“ jásal kouč Michal Nekola s mistrovským pohárem v ruce. „V průběhu sezony si

všechno perfektně sedlo, hráči se výborně doplňovali, obětovali se jeden za druhého. Kluci vytvořili skutečně kompaktní mančaft, soupeře přehrávali a vyhráli základní část soutěže s jedinou porážkou. Samozřejmě že klub jako Dukla si musí klást vždycky ty nejvyšší cíle, ale my jsme si v průběhu sezony řekli, že jediný náš cíl je titul. Ten jsme naplnili. Všem patří veliký dík,“ dodal kouč.

Dukla vybojovala titul naposledy v roce 2003. Od té doby sice hrála šestkrát finále, ale ani jednou neuspěla. Loni podlehla právě Jihostroji. „Nejen pro hráče je frustrující, když vám titul unikne třeba o kousíček. Zpytujete svědomí, hledáte chyby. O to cennější je, že hráči v sobě našli sílu a letos prakticky nedali soupeři šanci. Doma jsme prohráli druhý finálový zápas, ale právě z té porážky jsme se dokázali nejvíce poučit a už jsme žádné zaváhání nepřipustili. Druhá prohra v sezoně nám spíše pomohla, než ublížila. Když v nějakém setu přišla slabší chvíle, dokázali jsme se včas zvednout,“ zdůraznil Nekola silnou stránku svého týmu.

Nejhezčí dárek ke čtyřicetinám

Skráně 204 cm vysokého blokaře Lubomíra Staňka už zdobí stříbro. V květnu oslavil čtyřicáté narozeniny a s předstihem si k nim dal nejkrásnější dárek. „Lepší dárek jsem si nemohl přát. Vždyť jsem mohl být rád, že jsem ve svém věku mohl ještě v tomhle mužstvu působit. Když jsme v roce 2001 získali s Duklou titul, byl jsem ještě ucho. Devět let jsem pak hrál ve Francii. Po návratu jsem opět doufal, že tu mistrovskou

radost ještě zažiji. A je mnohem větší než před těmi čtrnácti roky,“ liboval si zkušený blokař, který se za své francouzské mise stal vicemistrem s Arago de Sète.

Kouč Nekola odmítá, že by byl Lubomír Staněk v týmu jen do počtu. „Je hodně platný jak na hřišti, tak i v kabině. Umí se postarat o legraci a má mezi kluky velké slovo. Respektují ho,“ pravil.

„Věk nezastavím, ale dokud budu k něčemu, rád pomůžu. Rozhodně nebudu zaclánět, kdybych už byl zbytečný. Zahrát si ale ještě v tomhle týmu a užívat si báječnou partu je moje velké přání. Když se daří, stárne se pomaleji,“ usmíval se čtyřicátník Staněk.

Nikdo neodešel, bude silnější

V Liberci se hned pustili do přípravy na novou sezonu. Dukla si v ní zahraje Ligu mistrů a rozhodně nechce být outsiderem. S trenérem Nekolou klub prodloužil smlouvu, takže na jeho lavičce půjde do sedmé sezony. Ředitel volejbalové Dukly Pavel Šimoníček nejenže udržel trenéra, ale i všech dvanáct hráčů, což je naprostá rarita. „Podle mě to skutečně nemá obdoby, že zůstalo všech dvanáct hráčů. Ti kluci předvedli skvělou práci, v ligové sezoně prohráli jediný zápas a ve finále vyhráli čtyři zápasy tři nula. Bylo by škoda, kdyby z tak dobře fungujícího soukolí vypadl jediný hráček,“ říká spokojený Šimoníček.

„Jsem rád, že mužstvo zůstalo pohromadě. Budeme ještě silnější a reálně můžeme myslet na obhajobu. Tým je dobře poskládaný i věkově. Na data narození nekoukám, zajímá mě výkon na hřišti. Těším se i na Ligu mistrů, kterou jsem si před mnoha lety

zahrál za Ústí nad Labem. Tehdy jsme skončili v předkole, ale teď můžeme myslet výš a ukázat se v dobrém světle i na evropské scéně,“ přál si kouč. Liberec má mezi trofejemi i tu pro vítěze Poháru mistrů evropských zemí z roku 1975. Pod Ještědem jsou realisty, tak vysoko nemyslí, ale vylepšit jméno českého volejbalu na mezinárodní úrovni určitě chtějí.

Text: Karel Felt
Foto: Ivana Roháčková

1/ Volejbalistům předal ministr Stropnický i pohár pro mistry
2/ Poslední balon

Text: Ivana Roháčková

jubilanti armádního sportu

Bývalým i současným sportovcům, trenérům, servisním pracovníkům... a všem, co jim Dukla přirostla k srdci a v tomto druhém čtvrtletí slaví narozeniny či významné životní jubileum, srdečně gratulujeme a děkujeme za významný podíl na úspěších armádní sportovní reprezentace.

Štěpán ŠKORPIL, nar. 13. dubna 1945, atletika, moderátor 70 let

Jako aktivní atlet v roce 1963 vytvořil čs. dor. rekord v deseti-boji. Absolvent FTVS UK se specializací atletika, na vojně v letech 1969–1970 v Dukle Praha, pak pedagogem, vedl kurzy a školení hlasatelů atletiky. Od roku 1975 komentuje řadu sportovních televizních přenosů, začínal ve sportovní redakci ČT, od roku 1998 komentuje českou verzi Eurosportu. Pro ASC DUKLA spolupracuje jako moderátor akcí Armádní sportovec roku, Jubilanti, tiskovky se sportovci Dukly, Memoriál Josefa Odložila, ...

Imrich BUGÁR, nar. 14. dubna 1955, atletika 60 let

Bývalý československý atlet, diskař, stříbrný z olympiády 1980 v Moskvě. Na vojnu zamířil v říjnu 1974 k trenérovi Miloslavu Vlčkovi do Dukly Praha, oddíl, jemuž nakonec zůstal celoživotně věrný. Je mistrem Evropy z roku 1982 a mistrem světa z roku 1983. Jeho osobní rekord je 71,26 metrů z roku 1985. Průměr jeho deseti nejlepších výkonů je 70,12 metrů, průměr z 50 nejlepších závodů je 67,02 metrů. Byl šestkrát zvolen (v mužské kategorii) nejlepším československým atletem roku (1980–1985) a jednou sportovcem roku (1982). V hodu diskem překonal šestkrát československý rekord a celkem patnáctkrát (v rozmezí 17 sezon, 1978–1994) se stal v této disciplíně mistrem republiky. V ASC DUKLA zůstal i po skončení vrcholové sportovní kariéry, stále pracuje v referátu zahraničních sportovních styků. Od roku 1993 je členem představenstva v Českém klubu olympioniků. Na podzim 2013 se aktivně zúčastnil taneční soutěže Star Dance, kde se s taneční partnerkou Jitkou Šorfovou umístili jako třetí. Od dubna 2015 je předsedou UNIASK ČR.

Emil BOLEK, nar. 5. května 1950, věda a výzkum CASRI 65 let

Od roku 1980 vědecko-výzkumným pracovníkem CASRI (Czech Army Sport Research Institute), které zajišťuje vědecký servis pro oblast vrcholového sportu. Od roku 1996 úzce spolupracoval jako biomechanik s lyžováním, nyní se zaměřuje na vodní sporty a cyklistiku.

František HALÍŘ, nar. 10. května 1950, saně 65 let

Na saních zavodil od 14 let. V roce 1968 se stal nejmladším českým reprezentantem ZOH v Grenoblu, kde obsadil 19. místo v jednotlivcích a 14. místo ve dvojicích s Janem Hamříkem. V roce 1969 se stal poprvé juniorským mistrem republiky. V Dukle od 1. října 1996. Mistrovství světa v jízdě na saních se účastnil nepřetržitě v letech 1969 až 1977. Nejlepšího výsledku dosáhl v roce 1973 – 10. místo. Po dvanáctileté přestávce se v roce 2005 vrátil do ledového koryta. Je několikanásobným mistrem republiky v družstvech, z MS veteránů již několik let vozí medaile všech kovů.

Jan SAUDEK, nar. 13. května 1935, fotograf 80 let

Se svým bratrem dvojčetem Kájou jezdil na deblkanoi, na vojnu do ÚDA ale nebyli přijati, od té doby se věnoval i sportovní gymnastice. V roce 1952 vyučen fotografem, svá díla vystavuje od roku 1963. V roce 1972 našel „zed“, která se stala symbolem, jenž se v jeho dílech často vyskytuje. Přibližně o rok později začíná malovat a psát. Stal se světově nejproslulejším českým fotografem současnosti s více než 550 samostatnými výstavami po celém světě. Je zastoupen ve všech prestižních světových muzeích a uměleckých galeriích. Pro ASC DUKLA nafotil šest nástěnných kalendářů sportovců na roky 2009 až 2014.

Petr KREJČÍ, nar. 18. května 1950, atletika, lékař 65 let

Jako atlet-běžec přišel do Dukly v roce 1973, v tom samém roce se stal mistrem ČR na 800 m. Reprezentoval na 1 mezistátním utkání (1973). Po ukončení závodní činnosti lékař lyžařů a fotbalové reprezentace. Tělovýchovný lékař, primář odd. funkční diagnostiky a tělovýchovného lékařství ÚVN Praha. Letos pracoval jako lékař při halovém mistrovství Evropy v atletice a MS v hokeji v Praze.

Josef HORČIC, nar. 25. května 1945, atletika 70 let

Atlet-běžec na dlouhé tratě, v letech 1970 až 1976 člen Dukly Praha, účastník XX. LOH 1972, dvojnásobný mistr ČR (1 500 m a 3 000 m), reprezentoval v šesti mezistátních utkáních z toho 1x v Evropském poháru. Profesor na FTVS UK.

Duklu má v srdci

Sportovní novinář a televizní komentátor Štěpán Škorpil oslavil 13. dubna sedmdesáté narozeniny. Stal se juniorským mistrem republiky v deseti-boji, od roku 1973 byl téměř dvacet let zaměstnancem Československé televize a později šéfredaktorem Hlavní redakce sportu. Od roku 1998 na stanici Eurosport komentuje zejména atletiku, tenis, plavání a krasobruslení. Pracuje i jako moderátor či tiskový mluvčí a spolupracuje s Českým olympijským výborem. Od klukovských let je pak věrným příznivcem Dukly. Prozrazuje, že toto srdeční spojení trvá už přes pětadesát let.

Začalo to na stavební průmyslovce ve Zbořské ulici, kde se většina jeho sportovních založených spolužáků dělila mezi dvě pražská „S“ a jejich debaty o přestávkách byly prý více než bouřlivé. „Trochu z trucu a hlavně díky mému idolu Emilu Zátopkovi jsem našel cestu k pražské Dukle. Patřil jsem tak mezi desítky a později stovky těch, kteří chodili za fotbalom na Julisku. Na strmé stráni v západní části stadionu jsem měl polní lopatkou vydlabaný „důlek“, z kterého jsem povzbuzoval své oblíbené.“ vrací se do svého studentského období.

Dodnes si pamatuje sestavu mužstva, které v první polovině šedesátých let zářilo na domácí i zahraniční scéně a dokonce i na památných zájezdech do Ameriky. „V brance spolehliví Kouba nebo Pavlis. V obraně houslišta Šafránek, nohatý Čadek a velepoctivec Novák. V záloze hvězdná dvojice světového formátu Pluskal

– Masopust. A pětičlenný útok ve složení Brumovský, Vacenovský, Borovička, Kučera, Jelínek uměl i vynikajícím soupeřům pořádně zamotat hlavu. Tuto jedenáctku, včetně výborných náhradníků, snad nikdy nezapomenou, stejně jako na nádherné fotbalové zážitky v jejich provedení,“ vzpomíná s odstupem mnoha let.

Životní osud ho posunul do řad studentů Fakulty tělesné výchovy a sportu UK Praha, po jejímž absolvování ho v říjnu 1969 čekal rok vojenské základní služby. A povolávací rozkaz ho poslal – světe div se – na Julisku! „Rok jsem se mohl profesionálně věnovat své desetibojařské lásce a moje výkonnost šla rychle nahoru. Navíc jsem se seznámil s řadou skvělých lidí, počínaje velitelem Bartákem až po trenéry Jirku Skoblu, Mílu Vlčka, Zdeňka Melichárka či Aleše Poděbrada. Jasnou jedničkou byl stále ještě aktivní koulař Skobla, přezdívaný Bambas. Když se u nás na rotě v místnosti absolventů

rozpovídal, tak jeho historky nebraly konce,“ usmívá se při tomto ohlédnutí.

Po čase se dostal k televiznímu mikrofonu a z Julisky komentoval fotbalové zápasy i atletické souboje. Jedno z velkých utkání v Poháru UEFA z roku 1978 má stále v živé paměti. „Na půdě skvělého anglického Evertonu vybojovala Dukla velice cennou remízu, takže jakákoliv výhra by ji posunula do dalšího kola. Hned od prvních minut měla víc ze hry, ale kýžený gól nepřicházel. V komentáři jsem prosil o pomoc i měsíc, který jako rybí oko tomuto duelu přihlížel. Až konečně přišla 81. minuta, v níž Míra Gajdůšek z levé strany přeběhl na pravou a dělovkou obstřelil brankáře Woodse! Čili 1:0 a postup Dukly, která pak po neuvěřitelných výsledcích 1:4 a 4:0 přešla ve třetím kole i přes Stuttgart. Tento dvojzápas vstoupil do klubových dějin jako jedno z nejvydařenějších vystoupení na mezinárodní scéně,“ zdůrazňuje.

„S armádním sportem jsem v kontaktu už řadu let také tím, že moderuji vyhlásování jeho hvězd roku. Při této příležitosti se potkávám se spoustou skvělých sportovců, což mně přináší novinářskou i srdeční radost. Myslím si, že investice do armádního sportu je nejlépe vloženým kapitálem z celého rozpočtu ministerstva,“ dodává jubilant. |

Štěpán Škorpil s Danou Zátopkovou

Text: Jaroslav Pešta
Foto: Ivana Roháčková

Očekávané události ve III. čtvrtletí 2015

Atletika

ME U23	9.–12. 7.	Tallinn
Světová univerziáda	13.–14. 7.	Gwangju
MSJ 17	15.–19. 7.	Cali
MEJ	16.–19. 7.	Eskilstuna
MS	22.–30. 8.	Peking
MČR 23	29.–30. 8.	Hodonín
MČR družstva	6. 9.	Praha – Juliska

Cyklistika

SP MTB	4.–5. 7.	Lanzerheide
MČR J dráha	13.–17. 7.	Praha
MČR MTB	18.–19. 7.	Kutná Hora
ME MTB	20.–26. 7.	Chies d'Álpage
ME 23 a MEJ dráha	22.–27. 7.	Atény
SP MTB	1.–2. 8.	Mont St. Anne
SP MTB	8.–9. 8.	Windham
MSJ dráha	8.–12. 8.	Astana
SP MTB	22.–23. 8.	Val di Sole
MČR dráha	29. 8. – 1. 9.	Prostějov
MS MTB	1.–6. 9.	Vallnord

Kanoistika

MS 23	24.–27. 7.	Montemor
MČR	31. 7. – 2. 8.	Račice
MS	19.–23. 8.	Miláno
Před OH regata	4.–6. 9.	Rio de Janeiro
MS maraton	11.–13. 9.	Gyor
ME 23	17.–20. 9.	Bascov

Lyžování – skok

GP letní	30. 7. – 1. 8.	Wisla
GP letní	2. 8.	Zakopane
GP letní	6.–8. 8.	Hinterzarten
GP letní	13.–14. 8.	Courchevel
GP letní	15. 8.	Einsiedeln
GP letní	28.–30. 8.	Hakuba
GP letní	4.–6. 9.	Chaikovsky
GP letní	11.–13. 9.	Almaty
GP letní	26.–27. 9.	Hinzenbach

Lyžování – severská kombinace

GP letní	29.–30. 8.	Oberwiesenthal
GP letní	2. 9.	zatím neurčeno
GP letní	4.–5. 9.	Oberstdorf

Lyžování – snowboarding

SP slopestyle, U-rampa	18.–30. 8.	Cardona
------------------------	------------	---------

Moderní pětiboj

MS	28. 6. – 6. 7.	Berlín
ME 19	8.–13. 7.	Praha
MSJ	5.–10. 8.	Acapulco
ME	17.–23. 8.	Bath

Parašutismus

MČR v KPD	23.–26. 7.	Hořovice
SP	7.–9. 8.	Belluno
ME FAI v KPD	21.–30. 8.	Erden Montana
MZ CISM regional FS	13.–17. 9.	Buochs

Plážový volejbal

MS	25. 6. – 5. 7.	Rotterdam, Haag
----	----------------	-----------------

Sportovní střelba broková

MZ IWK	25. 6. – 2. 7.	Suhl
Světová univerziáda	3.–14. 7.	Gwangju
ME a MEJ	19. 7. – 2. 8.	Maribor
SP	4.–16. 8.	Gabala
MČR	21.–24. 8.	Brno
VC AČR	4.–6. 9.	Hradec Králové
MS a MSJ	9.–18. 9.	Lonáto

Sportovní střelba kulová

MZ IWK jun.	25. 6. – 2. 7.	Suhl
Světová univerziáda	3.–14. 7.	Gwangju
ME	19. 7. – 2. 8.	Maribor
SP	6.–16. 8.	Gabala
MČR	11.–13. 9.	Plzeň

Tenis

MT Wimbledon	29. 6. – 12. 7.	Londýn
MT U.S. Open	31. 8. – 13. 9.	New York

Veslování

SP	10.–12. 7.	Lucern
MČR	18.–19. 7.	Račice
MS 23	22.–26. 7.	Plovdiv
MS	24.–31. 8.	Aiguebelette
MSJ	5.–9. 8.	Rio de Janeiro

Vodní slalom

SP slalom	3.–5. 7.	Liptovský Mikuláš
MČR slalom	25.–26. 7.	Praha
SP slalom	7.–9. 8.	Seo d'Urgell
SP slalom finále	14.–16. 8.	Pau
MEJ a ME 23 slalom	20.–23. 8.	Krakov
MS slalom	16.–20. 9.	Londýn

Připravil: Petr Eliáš

medaile, rekordy a tituly

sportovců ASC DUKLA
získané za leden–červen 2015
z MS, ME, EH, MSJ, MEJ a CISM

Sportovní akce	zlato	stříbro	bronz	celkem
Mistrovství světa	1	1	0	2
Mistrovství Evropy	5	7	5	17
Evropské hry	0	1	2	
Mistrovství světa do 23 let	1	1	2	4
Mistrovství světa juniorů	0	1	1	2
Mistrovství Evropy juniorů	0	1	0	1
Světová univerziáda	1	1	2	4
Armádní mistrovství světa	1	0	0	1
CELKEM	9	13	12	34

Tituly mistra ČR: 45 celkem (36 seniorských, 9 juniorské)

České rekordy:

Pavel Maslák, Daniel Němeček, Patrik Šorm
(atletika, 4x 400 m – 3:04,09 min, HME 8. 3. 2015, ČR – Praha)
Jakub Holuša
(atletika, 1 500 m – 3:37,68 min, HME 8. 3. 2015, ČR – Praha)

Světový pohár (celkově):

- Ester Ledecká (snowboarding, paralelní obří slalom)
- Ester Ledecká (snowboarding, celkově)

Účastnické místo na LOH 2016:

Nikola Mazurová (sportovní střelba – SM 3x 20), z roku 2014
David Kostecký (sportovní střelba – trap)

Podrobné výsledky: www.duklasport.cz
Zajímavosti: www.facebook.com/AscDukla

Připravila: Ivana Roháčková

Foto: Ivana Roháčková

Daniel Němeček

Jiří Šimice

Jaroslav Bába

Zuzana Hejnová a Pavel Maslák

Eva Samková a Jakub Holuša

Sportovce a trenéry, kteří byli úspěšní v zimní sezoně 2015, přijal 9. 6. ministr obrany

**PŘEJEME VŠECHNO NEJLEPŠÍ
K MEZINÁRODNÍMU DNI DĚTÍ,
AŽ MÁTE KOLEM SEBE HODNĚ LÁSKY,
SAMÉ PRIMA KAMARÁDY,
DAŘÍ SE VÁM VE ŠKOLE, VE SPORTU
I V DALŠÍCH AKTIVITÁCH.**

